613/01

Den 19. februar 2001 blev i sag nr. 53.543:

xxxxx xx xxx xxxxxxx
xxxxxxxxx xx
xxxxxxxx
xxxx xxxx xxx

mod

Tryg-Baltica Forsikring
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstagerne, der har retshjælpsforsikring i Tryg-Baltica Forsikring, klager ved deres advokat over selskabets afvisning af at yde retshjælpsdækning.

Klagernes advokat har i skrivelse af 5/7 2000 til nævnet bl.a. anført: "Som advokat for ..(klagerne), fremsender jeg vedlagt fotokopi af processkrifter med bilag i en retssag anlagt mod mine klienter af R. Ejendomskontor v/E. og D.J. i et spørgsmål om ejendomsmæglersalær i forbindelse med mine klienters påtænkte salg af deres beboelsesejendom. Jeg vedlægger endvidere kopi af retsbogsudskrift af 4. maj 2000 fra retten i Aabenraa, hvoraf det fremgår, at sagen er forligt ved, at sagsøgeren har nedsat sit krav efter rettens henstilling. … Som det fremgår af Tryg-Baltica skrivelser af 11. februar og 25. maj d.å., har man afvist at dække sagen under retshjælpsforsikringen med henvisning til, at sagen kunne have været behandlet ved Klagenævnet for Ejendomsformidling. Afgørelsen påklages herved til Forsikringsankenævnet med påstand om, at sagen bør anerkendes som omfattet af retshjælpsforsikringen efter sædvanlige regler. … Som det fremgår, er det modparten - og ikke mine klienter - der har anlagt retssagen, hvilket modparten naturligvis er i sin fulde ret til i overensstemmelse med dansk rets almindelige retsplejeregler. Jeg har fra starten været af den opfattelse, at det ville være spild af tid og penge at indbringe sagen for Klagenævnet for Ejendomsformidling, idet sagens

centrale processuelle spørgsmål har været af bevismæssig karakter - nemlig spørgsmålet om, hvad parterne overhovedet har aftalt jfr. mine processkrifters nærmere redegørelse herom. Imidlertid har jeg på baggrund af Tryg-Balticas skrivelse af 11. februar 1999 indbragt sagen for klagenævnet og modtaget et svar, som i det væsentlige har været ubrugeligt for sagens videre behandling, idet Klagenævnet ikke kan tage stilling til bevismæssige spørgsmål af den foreliggende art."

Selskabet har i skrivelse af 17/8 2000 til nævnet bl.a. anført: "Den 7. april 1998 underskrev vores forsikringstagere en formidlingsaftale med R. Ejendomskontor. Forsikringstagerne opsagde formidlingsaftalen den 25. maj 1998, og ejendomsmægleren fremsendte en faktura af 26. maj 1998 på i alt 16.812,75, hvor der blev opkrævet 1/4 mæglersalær, jfr. formidlingsaftalens pkt. 10, samt markedsføringsudgifter og dokumentationsomkostninger. Forsikringstagerne afviste at betale regningen og blev den 7. december 1998 stævnet af ejendomsmægleren for betaling af beløbet. Sagen anmeldes til os ved brev af 8. februar 1999. Allerede ved brev af 11. februar 1999 gjorde vi advokaten opmærksom på, at sagen kunne have været indbragt for Klagenævnet for Ejendomsformidling, og vi henviste specielt til § 5, stk. 5 og § 7 i retshjælpsbetingelserne. … Den 10. maj 2000 oplyste advokaten, at sagen var blevet forligt og krævede dækning af sit salær og pålagte omkostninger, hvilket vi afviste den 25. maj 2000 med henvisning til, at der ikke var givet tilsagn om retshjælpsdækning. Af det materiale, som vi har modtaget fra Ankenævnet, kan vi se, at Klagenævnet for Ejendomsformidling den 25. januar 2000 har godkendt ejendomsmæglerens krav på arbejdsvederlag inkl. markedsføringsudgifter samt dokumentationsomkostninger. Det fremgår af modpartens processkrift af 15. marts 2000, at der ikke kan opnås forlig mellem parterne på baggrund af kendelsen, og at sagen berammes til domsforhandling. Den 4. maj 2000 blev sagen domsforhandlet og efter rettens henstilling forligt således, at forsikringstagerne betalte 13.000 kr. med sædvanlig procesrenter til ejendomsmægleren. Der ligger fast, at sagen har kunnet behandles af Klagenævnet for Ejendomsformidling, og vores afvisning af retshjælp med henvisning til betingelsernes § 5, stk. 5 sammenholdt med § 7 om klagenævnsbehandling er korrekt. Vi er ikke enige med advokat H., når han i klagen anfører, dels at sagen med rette er indbragt for domstolene, og dels at det har betydning, at hans klienter er sagsøgt. Ejendomsmæglerens regning er dateret 26. maj 1998, og vores forsikringstagere kunne allerede da have indbragt sagen for Klagenævnet for Ejen-

domsformidling. Vi henviser til ankenævnskendelse nr. 43.025. Havde advokaten henvendt sig til os, efter at klagenævnet havde afsagt kendelse, havde vi - efter vores vurdering med rette - afvist forhåndstilsagn om retshjælpsdækning til sagens fortsættelse for domstolene, jf. betingelsernes § 5, stk. 1 om urimelige omkostninger. Vores forsikringstagere havde ikke fået medhold ved klagenævnet, og med en underskrevet formidlingsaftale, der hjemler ejendomsmægleren et arbejdsvederlag, stod de i en vanskelig bevismæssig situation. Retsforliget medførte ikke, at vores forsikringstagere fik væsentlig medhold, idet regningen på 16.812,75 kr. blev nedsat med knap en fjerdedel til 13.000 kr. Det er således vores konklusion, at ingen del af sagen er omfattet af retshjælpsdækningen. Der er ikke retshjælpsdækning til sagens forelæggelse for Klagenævnet for Ejendomsformidling, jf. betingelsernes § 5, stk. 5 og § 7, og der er ikke retshjælpsdækning til sagens fortsættelse for domstolene, da dette har påført sagen urimelige omkostninger, jf. betingelsernes § 5, stk. 1."

Af kendelsen fra Klagenævnet for Ejendomsformidling fremgår bl.a.: "**Nævnet skal udtale:** Det fremgår af sagen, at der mellem parterne er indgået en formidlingsaftale om salg af klagernes ejendom, og at denne hjemler arbejdsvederlag ved opsigelse. Nævnet finder ikke, at annoncering, som foretaget af de indklagede, kan bevirke, at de indklagede, når der er indgået en formidlingsaftale med en sælger, repræsenterer anviste købere. Det ses ikke mod de indklagedes benægtelse af klagerne godtgjort, at de indklagede ved indgåelsen af formidlingsaftalen oplyse, at klagerne alene ville blive afkrævet refusion af dokumentationsudgifter. Nævnet kan herefter godkende de indklagedes krav på arbejdsvederlag inkl. markedsføringsudgifter samt dokumentationsomkostninger. Klagerne skal herefter inden 30 dage fra kendelsens dato til de indklagede betale kr. 16.812,75 med tillæg af en årlig rente, den i perioden værende diskonto med tillæg af 5% fra 8. december 1998, datoen for sagens anlæg ved retten, til betaling finder sted."

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelser: "**§ 5 Hvilke omkostninger er ikke dækket af retshjælpsforsikringen? Stk. 1.** Omkostninger, som ikke er afholdt med rimelig grund, fx fordi sikrede ikke skønnes at have rimelig grund til at føre sagen, eller fordi disse ikke står i rimeligt forhold til sagens genstand. … **Stk. 5.** Omkostninger ved tvister, der kunne have været behandlet ved et klagenævn, fx Forbrugerklagenævnet eller andet godkendt klagenævn, medmindre andet er aftalt med Tryg-

Baltica, eller det er åbenbart, at sagen på grund af sin karakter ville være blevet henvist til domstolene. … **§7 Klagenævn** Kan tvisten behandles ved et klagenævn, fx Forbrugerklagenævnet eller andet godkendt klagenævn, er sikrede forpligtet til først at benytte denne mulighed, se § 5, stk. 5. Omkostninger ved sådan klagenævnsbehandling er ikke dækket."

Nævnet udtaler:
Nævnet har gennemgået sagen og kan af de af selskabet anførte grunde ikke kritisere, at selskabet har afvist at yde retshjælpsdækning.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen